
Een echte steenuil

"Kom, laat ik de Messchaertlaan maar eens nemen" dacht ik fietsend en genietend op een vroege morgen in november tussen Huizen en Naarden. Ik gaf m'n ogen goed de kost maar op een paar kraaien na waren er zo te horen weinig vogels in de weer. Laat ik nu bijna van m'n fiets vallen van verbazing bij het plotseling ontwaren van een steenuil, doodstil gezeten op een korte dikke tak. Wat een raffinement en intelligentie; want hij zat compleet onopvallend in het verlengde van een verticaal uitsteeksel en ik prees mezelf voor m'n oplettendheid!

De matineuze wandelaarster, die ik juist gepasseerd was, bleek ook deze weg toe nemen en ik kon het natuurlijk niet laten haar te laten delen in dit wonder van de natuur; enige deskundigheid hoefde ik niet aan de dag te leggen want ze begreep zelf ook niet dat het uitje haar altijd ontgaan was terwijl ze deze route bijna dagelijks nam. Dus stonden we daar beiden tamelijk verbouwereerd in de schemering te turen en om haar nog eens meer te overtuigen leende ik haar mijn kijker, terwijl

ik zelf druk was met het maken van video-opnamen.

Intussen nam ik mij voor 's middags terug te keren met wat zwaarder geschut. U kent dat wel : een tele van wel 600 mm! Een kennis gaf ik het mirakel telefonisch door. Gewapend met een rugzak vol gewichtig optisch materieel spoedde ik mij 's middags weer naar de Messchaertlaan (nr. 8), benieuwd of het dier z'n stek trouw was gebleven. En ja hoor: het was nog steeds present. Dus stelde ik de camera met een flinke toeter op statief accuraat in, zoals het hoort, en noteerde tijd en diafragma van verschillende opnamen. Ik zocht nog eens een andere plek op, dichterbij en vanuit een andere hoek en controleerde het beeld op schaduw en tekening. Plotseling sloeg de verbouwereerdheid eerst goed toe: het was wel een steenuil, maar dan ook echt van STEEN! Op de terugweg schoten de nodige woordspelingen door m'n hoofd: ben ik nu een illusie rijker of armer? En laat een mens dan vaak denken zijn uil een valk te zijn, deze uil was met recht een valkuil!

LARS BECH